

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

21.5.2008

B6-0271/2008 }
B6-0272/2008 }
B6-0273/2008 }
B6-0274/2008 }
B6-0275/2008 }
B6-0276/2008 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi, Jana Hybášková, Ioannis Kasoulides oraz Bogusław Sonik, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Véronique De Keyser, Béatrice Patrie oraz Hannes Swoboda, w imieniu grupy politycznej PSE
- Philippe Morillon, Elizabeth Lynne oraz Marielle De Sarnez, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Hélène Flautre, Pierre Jonckheer oraz David Hammerstein, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Ryszard Czarnecki, Roberta Angelilli oraz Adam Bielan, w imieniu grupy politycznej UEN
- André Brie, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- PPE-DE (B6-0271/2008)
- ALDE (B6-0272/2008)
- Verts/ALE (B6-0273/2008)
- UEN (B6-0274/2008)
- PSE (B6-0275/2008)
- GUE/NGL (B6-0276/2008)

w sprawie sytuacji w Libanie

RC\724729PL.doc

PE407.465v01-00}
PE407.466v01-00}
PE407.467v01-00}
PE407.468v01-00}
PE407.469v01-00}
PE407.470v01-00} RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Libanie

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucję z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie zawarcia układu o stowarzyszeniu z Republiką Libańską, z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie sytuacji w Libanie, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie, z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu oraz z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2004), 1636 (2005), 1680 (2006), 1701 (2006) oraz 1757 (2007),
 - uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony,
 - uwzględniając decyzję Rady 2007/860/WE z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej,
 - uwzględniając oświadczenie Wysokiego Przedstawiciela UE Javiera Solany z dnia 16 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie;
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji w imieniu Unii Europejskiej z dnia 14 marca 2008 r. w sprawie Bliskiego Wschodu,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. w najwyższym stopniu zaniepokojony nasileniem przemocy w Libanie i głęboko przejęty sytuacją instytucjonalną w Libanie po nieudanych wyborach prezydenckich,
- B. mając na uwadze, że ostatnie brutalne starcia pomiędzy Hezbollahem a innymi bojówkami w Bejrucie oraz w innych częściach Libanu, będące następstwem decyzji podjętych przez rząd Libanu w dniu 6 maja 2008 r., a także akty przemocy, do których doszło po zwolnieniu generała odpowiedzialnego za bezpieczeństwo portu lotniczego, oraz zakaz wydany na systemy komunikacji Hezbollahu spowodowały śmierć dziesiątek oraz obrażenia setek obywateli,
- C. mając na uwadze, że rząd libański, zmierzając do zakończenia walk, uchylił decyzje, które doprowadziły do aktów przemocy, i zobowiązał armię libańską do rozwiązywania kryzysu,
- D. mając na uwadze, że parlament libański nie spełniał swojej roli konstytucyjnej nawet przed listopadem 2007 r., kiedy zakończyła się kadencja prezydenta Republiki Libańskiej, oraz mając na uwadze, że kraj znajduje się w stanie rozkładu instytucjonalnego, który ma

RC\724729PL.doc

PE407.465v01-00}
PE407.466v01-00}
PE407.467v01-00}
PE407.468v01-00}
PE407.469v01-00}
PE407.470v01-00} RC1

poważne konsekwencje dla demokratycznego funkcjonowania,

- E. mając na uwadze, że Hezbollah jest nie tylko opozycyjną partią polityczną, lecz również ugrupowaniem zbrojnym, które sprawuje kontrolę nad dużą częścią terytorium libańskiego, w tym nad obszarem zamieszkanym przez wspólnoty szyickie,
- F. mając na uwadze, że w oparciu o inicjatywę podjętą przez Ligę Państw Arabskich, strony sporu zawarły w dniu 15 maja 2008 r. porozumienie o natychmiastowym zakończeniu starć zbrojnych, wznowieniu na poziomie krajowym dialogu zasadzającego się na kwestiach dotyczących rządu jedności narodowej oraz nowego prawa wyborczego, a także o powrocie do normalnego życia i przywróceniu sytuacji, jaka panowała przed ostatnimi wydarzeniami,
- G. mając na uwadze, że obecny impas polityczny w Libanie paraliżuje prawidłowe funkcjonowanie tego kraju; mając na uwadze, że ten kryzys polityczny stanowi znaczne zagrożenie dla kruchej stabilności w Libanie oraz w regionie jako całości, mając na uwadze, że stabilny, w pełni suwerenny, zjednoczony i demokratyczny Liban ma podstawowe znaczenie dla stabilności i pokojowego rozwoju całego Bliskiego Wschodu,
- H. mając na uwadze, że Liban to kraj o silnych politycznych, ekonomicznych i kulturalnych powiązaniach z Europą, będący ważnym partnerem Unii Europejskiej na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że suwerenny i demokratyczny Liban może odegrać kluczową rolę w tworzeniu silnego partnerstwa eurośroziemnomorskiego,
- I. mając na uwadze, że art. 2 Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Libańską z drugiej, stanowi, że stosunki pomiędzy stronami, jak również postanowienia porozumienia winny opierać się na poszanowaniu zasad demokratycznych oraz podstawowych praw człowieka, zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka, która wytycza kierunek ich polityki wewnętrznej i międzynarodowej oraz stanowi podstawowy element tego porozumienia, mając na uwadze, że w ramach stałego dialogu politycznego przewidzianego w układzie Rada Stowarzyszenia może podjąć działania niezbędne dla wsparcia współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim,
- J. mając na uwadze, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1757 (2007) powołuje międzynarodowy trybunał w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie,
- K. mając na uwadze, że przez Libanem stoją poważne wyzwania finansowe i gospodarcze; mając na uwadze, że w dniu 4 stycznia 2007 r. władze Libanu przyjęły kompleksowy program reform społeczno-gospodarczych; mając na uwadze, że unia Europejska zaoferowała pomoc makrofinansową w wysokości 80 mln euro mającą na celu wspieranie starań wewnętrznych Libanu na rzecz odbudowy powojennej i trwałego uzdrowienia gospodarki, a tym samym złagodzenie ograniczeń finansowych niepozwalających na wdrożenie rządowego programu gospodarczego,

- L. mając na uwadze, że ponad 300 000 uchodźców palestyńskich w dalszym ciągu żyje w

Libanie w trudnych warunkach; mając na uwadze, że fala przemocy oraz starcia z armią, które miały miejsce w niektórych palestyńskich obozach uchodźców zaostrzyły sytuację w kraju;

M. mając na uwadze że sprawa integralności farm Szeba wciąż pozostaje nierozwiązana,

1. stanowczo apeluje do wszystkich zaangażowanych stron i wspólnot Libanu o wznowienie narodowego dialogu i odrzucenie walki zbrojnej;
2. wyraża głębokie zaniepokojenie potencjalnymi poważnymi konsekwencjami obecnego kryzysu politycznego i pogorszeniem się stanu bezpieczeństwa w Libanie; podkreśla znaczenie stabilności, suwerenności, niepodległości, jedności oraz integralności terytorialnej Libanu; wskazuje, że stabilność polityczną w Libanie należy budować poprzez przywrócenie atmosfery zaufania między wszystkimi stronami, wyrzeczenie się przemocy i odrzucenie wpływów zewnętrznych;
3. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny sposób, w jaki wojsko oraz służby bezpieczeństwa przyczyniły się do zakończenia niedawnych wydarzeń; wzywa wszystkie strony do udzielenia poparcia armii libańskiej, tak żeby mogła w pełni zagwarantować w Libanie państwową działalność, bezpieczeństwo, prawo, porządek, suwerenność i stabilność;
4. wspiera wszelkie starania zmierzające do znalezienia zgodnego z zasadami konstytucyjnymi oraz demokratycznego i opartego na konsensusie krajowym rozwiązania dla obecnego impasu politycznego, łącznie z wyborem nowego prezydenta Republiki po osiągnięciu już porozumienia w sprawie kandydatury gen. Slejmana; podkreśla, że nie można znaleźć trwałego rozwiązania, jeżeli zaangażowane strony nie wykażą prawdziwej woli politycznej, aby wyeliminować podstawowe przyczyny kryzysu;
5. w związku z tym uważa, że bezpieczeństwo kraju i wszystkich Libańczyków zależy od złożenia broni przez wszystkie zbrojne ugrupowania, w tym Hezbollah, oraz od kontroli nad bronią przywożoną do Libanu; uważa, że jest kwestią zasadniczą, żeby wszelki import broni do Libanu kierowano wyłącznie do oficjalnej armii libańskiej; ponawia wezwanie, aby rząd libański – we współpracy z siłami UNIFIL – miał pełną suwerenność oraz sprawował efektywną kontrolę nad granicami oraz terytorium państwa w tym zakresie; w związku z tym wzywa wszystkie strony, żeby zrezygnowały z przemocy, w pełni zaakceptowały zasady demokracji i uznały wszystkie władze państwowe i instytucje pochodzące z demokratycznych wyborów, niezależnie od ich powiązania czy pochodzenia etnicznego, religijnego lub partyjnego;
6. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte przez strony w dniu 15 maja 2008 r.; zachęca wszystkie libańskie siły polityczne do pełnej realizacji tego porozumienia, przy szczególnym uwzględnieniu deklaracji dotyczących powstrzymania się od użycia broni czy przemocy dla osiągnięcia korzyści politycznych, do zaangażowania się w dialog na poziomie krajowym oparty na kwestiach dotyczących rządu jedności narodowej oraz nowego prawa wyborczego, a także do podjęcia dalszych środków zmierzających do budowania zaufania, w ramach kontynuacji niedawnych pozytywnych kroków podjętych przez rząd; w związku z

RC\724729PL.doc

PE407.465v01-00}
PE407.466v01-00}
PE407.467v01-00}
PE407.468v01-00}
PE407.469v01-00}
PE407.470v01-00} RC1

tym popiera plan przyjęty przez Ligę Państw Arabskich oraz starania jej sekretarza generalnego zmierzające do działania na rzecz rozwiązania kwestii kryzysu politycznego w Libanie; popiera wysiłki Kataru podejmowane w celu prowadzenia mediacji pomiędzy stronami;

7. stwierdza, że Liban stoi w obliczu deficytu demokratycznego po 19 nieudanych próbach wyboru nowego prezydenta, jakie miały miejsce od 23 listopada 2007 r.; nalega, aby przewodniczący parlamentu libańskiego przywrócił działalność tej instytucji, co stanowi podstawowy wymóg demokracji, tak aby przyczyniła się do sukcesu dialogu na poziomie narodowym i znalazła kompromisowe wyjście z obecnego impasu politycznego;
8. przypomina, że układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Republiką Libańską przewiduje dialog polityczny między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim oparty na ustanowieniu politycznej współpracy między dwiema instytucjami;
9. ponownie przypomina znaczenie roli sił UNIFIL; uważa za kwestię kluczową wykonywanie przez rząd Libanu pełnej suwerenności oraz rzeczywistego nadzoru nad granicami oraz terytorium kraju we wszelkich działaniach, które mieszczą się w kompetencji państwa, w sposób gwarantujący bezpieczeństwo kraju oraz jego obywateli;
10. ponownie przypomina wezwanie wszystkich zaangażowanych stron do wsparcia prac międzynarodowego trybunału w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie i wzywa Syrię do ścisłej współpracy z tym trybunałem;
11. wzywa władze libańskie, żeby dołożyły wszelkich starań w celu położenia kresu wszelkiej dyskryminacji uchodźców palestyńskich; ponawia wezwanie, żeby wspólnota międzynarodowa zwiększyła swoją pomoc, tak żeby osiągnąć trwałe rozwiązanie;
12. wzywa Syrię do powstrzymania się od wszelkiej ingerencji, która może wywrzeć negatywny wpływ na sprawy wewnętrzne Libanu, oraz do odegrania konstruktywnej roli w próbie ustabilizowania kraju; wzywa Iran i Syrię, żeby odgrywały konstruktywną rolę; wzywa wszystkie zaangażowane strony, żeby postępowały zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 i 1701 w odniesieniu do poszanowania niezależności, suwerenności, bezpieczeństwa i stabilności Libanu, przypominając o zakazie sprzedaży broni zbrojnym bojówkom;
13. przypomina, że popiera determinację Unii Europejskiej we wspieraniu Libanu w działaniach na rzecz restrukturyzacji gospodarczej; wzywa Radę i Komisję do kontynuowania starań zmierzających do wspierania restrukturyzacji oraz gospodarczej odbudowy Libanu, jak również do zacieśnienia współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w tym kraju w celu promowania dalszej jego demokratyzacji;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Euro-

Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego, rządowi i parlamentowi Libanu oraz prezydentowi i rządowi Syrii.

RC\724729PL.doc

PE407.465v01-00}
PE407.466v01-00}
PE407.467v01-00}
PE407.468v01-00}
PE407.469v01-00}
PE407.470v01-00} RC1

PL